

Dato. Hvorfor ikke den 1. Januar 1922 eller 1. Maj eller 1. November, hvorfor absolut den 31. Marts? Kan man nu ogsaa absolut paastaa, at naar man har valgt denne Dato, har man valgt den Dag, der er absolut den bedste af Hensyn til hele vort lille Fædrelands Fremtid? Det forstaar jeg nu ikke, men lad nu det gaa. Man er dernæst i Overenskomsten gaaet ind paa, at Vedligeholdelsesbeløbet skal være det samme som det Beløb, der er givet aarlig hidtil. Og endelig er man kommen til den Bestemmelse, at det nordre Fløjfort skal flyttes noget Syd paa. Ja, Bestemmelsen er ikke vanskelig at tage, og den er heller ikke vanskelig at udføre, thi da Fortet ikke er bygget endnu, er det ikke vanskeligt at foretage Flytningen.

Lad mig her indskyde den Bemærkning, at det har undret mig noget, at den højtærede Forsvarsminister ikke har ment at kunne være tjent med at give Udvalget en skriftlig Fremstilling af, hvor det er, han mener, at de to Afdelinger af det nordre Fløjfort skal ligge. Den højtærede Forsvarsminister har staaet og udtalt sig om det her i Dag — jeg vil ikke sige, det var i vage Vendinger, der var nogenlunde Besked i det, han sagde, men det har undret mig i høj Grad, at den højtærede Forsvarsminister efter den Opfordring, Udvalget har rettet til ham, ikke har villet give Udvalget en skriftlig Besked om dette Spørgsmaal. Vi vide jo alle, at det er gaaet for sig paa den Maade, at man fra Udvalgets Side ønskede at faa Besked om, hvor dette Fort skulde ligge. Den højtærede Forsvarsminister sendte da Udvalget en Udtalelse af Generalstaben, men en Udtalelse, om hvilken den højtærede Minister i Udvalget erklærede, at han var ikke enig i den. Det, vi ønskede at faa at vide, var ikke, hvor Generalstaben vilde have, at det nordre Fløjfort skulde ligge, men hvor den højtærede Minister mente, det skulde ligge. Da imidlertid den højtærede Forsvarsminister havde erklæret sig uenig med Generalstaben, og det Svar, vi havde faaet paa vort Spørgsmaal, ikke duede, fordi det ikke gav den Besked, Udvalget ønskede, mente vi, at naar vi nu bad den højtærede Forsvarsminister give os et skriftligt Svar angaaende sin Mening, sit Standpunkt med Hensyn til, hvor det nordre Fløjfort skulde ligge, saa fik vi et Svar. Det fik vi imidlertid ikke, den højtærede Forsvarsminister har foretrukket at udtale sig i mere eller mindre bestemte Vendinger her i Dag.

Jeg vilde have foretrukket, om der i Bilaget til de foreslaaede Ændringer fra Ministeriet havde været en skriftlig bestemt Angivelse, som vi kunde holde os til. Det har der imidlertid ikke været, og saa maa vi finde os i at nøjes med det, som den højtærede Forsvarsminister har givet. Men vor Kritik behøve vi ikke at holde tilbage alligevel.

Der indeholdes adskillige mærkelige Ting i denne Overenskomst, der indeholdes blandt andet den mærkelige Ting, at man giver de Parter, som indgaa Overenskomsten, og som ere uenige, Tilladelse til hver for sig at beholde deres Overbevisning i Fremtiden. Man siger til dem: det har ikke det ringeste at sige, om I ikke ere enige, bare I gøre, som vi ville have det! Det er ogsaa en Maade at ræsonnere paa, det skal jeg indrømme. Eller maaske er det Meningen at sige: Det gør ikke det ringeste, at jeres Overbevisning er saadan, og at I gøre noget andet, end jeres Overbevisning tilsiger jer. Det er maaske Meningen, men jeg synes ikke, man saa direkte skal friste Folk til at gaa imod deres Overbevisning. For Resten er Forholdet jo det, at denne Overenskomst er affattet paa en saadan Maade, at den kan bruges til de forskellige Sider paa forskellige Maader. Vi høre den ene Part, de 27, sige: Ja, nu blive vi jo af med Fæstningen om 12 Aar. Men saa høre vi den anden Part sige: Der er ikke noget Menneske, der finder paa at nedlægge den om 12 Aar. De have sandelig i høj Grad hver beholdt sin modsatte Overbevisning.

Jeg mener, at det, der er sket ved den Overenskomst, som er indgaaet, er simpelthen kun dette, at man har udskudt det afgørende Spørgsmaal til om 12 Aar. Jeg tror, at baade den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Forsvarsminister ere i nogen Vildfarelse, naar de mene, at dette Spørgsmaal bliver afgjort om 12 Aar. Den højtærede Forsvarsminister mente, at nu burde vi have dette Spørgsmaal løst af den Grund, at der nu herefter skulde være Tavshed om den Ting, vi skulde have Arbejdsfred her i Rigsdagen. Men den højtærede Forsvarsminister maa jo være paa det rene med, at naar han selv er med til at skyde Afgørelsen ud i 12 Aar, vil der ikke blive den Fred, som den højtærede Forsvarsminister lod til at mene der skulde blive — efter hans Udtalelse at dømme. Det kan ikke blive anderledes, end at de forskellige Partier,